

Hvad kan Danmark lære af naturforvaltning og rewilding i Sydafrika?

Af Kenneth Buk, Ph.D. kandidat

Der er flere gode grunde til at lære af naturforvaltning og rewilding i Sydafrika. Landet er førende i gen-etablering af vild, selvforvaltende natur også kaldet "rewilding". Sydafrika har en kombination af erfaringer og visioner, der er behov for mere af i Europa, samt midler og teknologi, der mangler i resten af Afrika. Sydafrika er mange gange større og mere biodiversitetsrigt end Danmark, men har også nogle ligheder med Danmark i forhold til samfundstruktur, ressourceforbrug, befolkningstæthed, lille statsbudget til natur og stort tab af megafauna. Præsentationen er ikke en direkte sammenligning, men gennemgår et idekatalog til hvad Danmark kunne lære af. Det konkluderes at:

- Ægte nationalparker (IUCN kategori II) belønnes hurtigt med voksende bestande
- Biologisk velfunderede arealforvaltnings-organisationer leverer bedre resultater for biodiversitet
- Vild natur og ægte nationalparker kan finde plads i relativt tæt befolkede områder
- Plads til vild natur kan udnyttes bedre vha hegn og metapopulations-forvaltning
- Turisme kan (med)finansiere vild natur
- Vild natur på privat jord kan fremmes med udfasning af landbrugs-subsidier og gunstige regler for privat vildtforvaltning
- Biodiversity Stewardship og andre incitamenter kan bruges til at få mere offentligt og privat natur med styr på forvaltningen – selv på et skrabet budget
- Det bæredygtige maksimum af store planteædere er bestemt af primærproduktionen. Store rovdyr påvirker det faktiske antal nedad i varierende omfang.
- I mindre parker uden rovdyr kan unaturligt store udsving afhjælpes ved en nænsom, kunstig regulering af store planteædere, f.eks. ved at fjerne 50% af tilvæksten.